LÁ THƯ MỤC VỤ

Những năm tháng trong tù đã dạy cho tôi một điều rất thiết thực, là "***Khôn*** cũng chết, ***dại*** cũng chết, ***biết*** mới sống". Kinh Thánh lại dạy chúng ta một điều nữa, là : "Người khôn biết mở mắt nhìn, kẻ dại bước đi trong tăm tối : Cả hai sẽ cùng chung một số phận (Giảng viên 2:14) Có sự tương đồng giữa hai điều trên. Cho nên, bàn về chữ ***Biết*** không phải là dễ. Làm sao mới gọi là ***Biết*** ? Ai trong chúng ta cũng ý thức rất rõ rằng 'đời nầy là ***phù vân***' và 'đời sau là vĩnh cửu', thế mà ai cũng ôm khư khư lấy 'đời nầy' và lơ là với 'đời sau', như vậy có phải là ***Biết*** không ? Tiện đây cũng nên tìm hiểu thêm về hai chữ 'phù vân'.

Hai chữ 'Phù vân' đây không phải là đỉnh Phù Vân hoặc núi Yên Tử (cao 1068 m so với mặt nước biển) thuộc dãy núi Đông Triều, vùng Đông Bắc Việt Nam, giáp ranh tỉnh Bắc Giang và tỉnh Quảng Ninh. Đó là nơi mà vua Trần Nhân Tông đã tu hành , sau khi ông từ bỏ ngai vàng rồi khoác áo cà sa lên núi nầy vào năm 1258. Bởi đó, dân gian gọi ông là Phật Hoàng. Nhưng hai chữ 'Phù Vân' ở đây mang ý nghĩa khác. Theo Tự Điển Việt Hán thì 'Phù' có nghĩa là quá độ, là nổi trên mặt nước, là hư không. Còn 'Vân' có nghĩa là mây. Vậy 'Phù Vân' là những gì mau qua, chóng mất. Cho nên ôm lấy 'Phù Vân' chẳng khác nào bám vào những nhánh Lục Bình trôi trên sông, hay giang tay ôm lấy những đám mây trời. Như thế có gọi là ***Biết*** không ?

Từ ngàn xưa đến nay, lịch sử đã cho chúng ta thấy những thứ được cho là bất tử đã hóa thành bụi tro. Lộng lẫy tráng lệ như đền thờ Giêrusalem rồi cũng chẳng còn hòn đá nào nằm trên hòn đá nào. Hiên ngang vững chắc như tòa tháp đôi của Trung Tâm Thương Mại Thế Giới ở New York, sau cuộc tấn công ngày 11 tháng 9 năm 2001, giờ chỉ còn một mặt bằng tưởng niệm. Con tàu Titanic dám tự xưng là 'Không thể bị đánh chìm', vậy mà ngày 15 tháng 4 năm 1912, chỉ quẹt nhẹ vào một băng sơn, đã chìm sâu xuống đại dương. Alexander Đại Đế, Attila, Tần Thủy Hoàng, Napoléon, Hitler, Stalin…Tất cả đã trở thành cát bụi. Vua Salomon, vị vua nổi tiếng khôn ngoan của Cựu Ước, đã xác định : "*Phù vân, quả là phù vân, tất cả chỉ là phù vân"*

Có một thứ ai cũng biết rõ là phù vân mà thiên hạ vẫn khoái, đó là sắc đẹp, đó là ngoại hình – nhất là đối với nữ giới. Đẹp đến đổ nước nghiêng thành thì rồi cũng như đóa hao héo tàn sau một cơn bệnh mà thôi. Câu chuyện cuộc đời của thánh Francis Borgia cho chúng ta một bài học : Tuy vốn là một nhà quý tộc trong triều đình Tây Ban Nha, nhưng ông sống cách bình dị và đạo đức cho đến khi gặp biến cố thay đổi hoàn toàn cuộc đời ông. Nữ hoàng Isabella qua đời. Borgia được triều đình giao một nhiệm vụ tuy dễ nhưng rất khó chấp nhận. Tang lễ của nữ hoàng kéo dài nhiều ngày, trước khi quan tài được đặt vào trong mồ, nhiệm vụ của Borgia là phải nhìn vào đó và nhận diện xác của nữ hoàng. Borgia thấy một cảnh tượng thật ghê tởm. Nữ hoàng Isabella nổi tiếng là một trang đài các kiều diễm và sang trọng, thì nay trở thành một mớ thịt đang thối rửa. Từ đó, Borgia vất bỏ mọi thứ phù vân để đi theo một vị Thầy vĩnh cửu. Ông từ bỏ mọi chức tước của triều đình, và trở nên một tu sĩ của Dòng Tên, về sau ông được chọn làm bề trên tổng quyền của Dòng nầy.

Trên trần gian nầy không có gì là bền vững, không có gì là trường cửu, không có gì là bất biến. Thời gian sẽ biến đổi tất cả. Có lẽ vì vậy mà người ta vẫn gọi thế gian nầy là 'cõi tạm'. Mọi thứ đều chỉ hiện hữu một thời mà thôi. Nhận thức được như vậy mới gọi là khôn ngoan và bắt đầu ***Biết***. Biết là dám chọn cái an toàn nhất, là dám bỏ mọi thứ chóng qua để mua lấy cái vĩnh cửu, là biết hướng về Thiên Chúa vì chỉ có Ngài là điểm đến an toàn nhất cho tất cả chúng ta. Không có gì mà không phải trả giá. Chọn lựa nào cũng bao hàm hy sinh. Chọn cái nầy phải bỏ cái kia. Chọn lựa Nước Trời cũng thế, nó đòi hỏi phải hy sinh. Nhưng sự hy sinh đó không đáng là gì so với kết quả sẽ thu được. Ba bài dụ ngôn trong Tin Mừng cho thấy rõ ràng chọn lựa và hy sinh đi đôi với nhau. Phải bán tất cả để mua thửa ruộng có chứa kho báu. Phải bán hết mọi thứ đang có để mua cho được viên ngọc. Dụ ngôn lưới cá cũng nói đến chọn lựa, nhất là phải chọn cá tốt mà thôi.

Người tín hữu nào mà chẳng chọn Chúa và chọn Nước Trời. Nhưng việc chọn lựa đó có thể hiện cụ thể trong cuộc sống hằng ngày hay không thì tùy thuộc vào phán đoán và chọn lựa của từng cá nhân. Tin Mừng hôm nay xác định cho chúng ta biết rằng Nước Trời luôn là một lựa chọn khôn ngoan, vì Nước Trời sẽ mang đến hạnh phúc cho chúng ta ngay khi còn ở trần gian nầy và dẫn đến hạnh phúc vĩnh cửu mai sau. Hãy năng cầu xin Chúa Thánh Thần ban ơn cho biết lắng nghe tiếng Chúa lẫn tiếng của tha nhân, và phán đoán đúng đắn để hành xử khôn ngoan. Xin cho mỗi hành động của chúng ta là mỗi biểu lộ của Nước Trời trong

cuộc sống hằng ngày. Xin cho ý Chúa được thể hiện trong lối sống của mỗi người chúng ta. Có như thế, chúng ta mới là người khôn ngoan ngay cả ở đời nầy lẫn đời sau.

Linh mục Phạm Quang Hồng.